

AKATALPA

Aralık 2018 - Sayı 228

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Hüseyin PEKER

SONUMA KADAR

tekne sayımız kaç?
diye sorulduğunda her şey altüst
denizi, fırtınayı karşılarsa da bedenim
üç günden fazla terk etme sevdiğini

mezarlığın önünden geçiyoruz
ekmek bile yasaklanmış
ayaklarımız zincirli
yüzlerce gemiyi parçalamış
kötü rüzgârlardan geliyoruz:
evde kavgalar, tabak çanak kırılmaları
sert kayalıklarda yarasa görmüş biriyiz
vitrin evlilikler böyledir işte!
koşullar erir, dalgalar gürleşir
yaşam köpürür, dersi dinlemek istemeyen
çıkarcı gider dersten,
bir dokunuşu gözyaşını akıtmaya yeter!

denizi görmeden seven biriydin
ses çıkarmadan bağırma bilen biri
ondan yemek, ütü beklerdin
boyuna zehirli ilaçlar bekletti sana
gittin kapısında öyküsünü anlattın akşamları
yazdığın şiiri ezberlettin
şimdi mahkûm kartı elinde
sabır kahramanı sensin
kürek çek, açıl bu kıydan
balık da sensin, avlanan da bu bitişte!
gelin arabası gibi süslediğin
bir yaşam var önünde
kül odalar, bir de ateşten pencere
kıvrımlara böldün kendini
çocuklar üzüldü
seyrek sakallar kaldı sana
gözyaşı dökmediğin bir düğün
çadırında tuttuğun günlükler var yeryüzünde

bavulundan oyuncak çıkar
oyun oynadın sen evlilik yerine
bağında üzüm mü kaldı dersin?
suya çarpan tek teknedin
yüzme bilmediğin denizde batıp çıkma
buz tuttu, tekneye verdiğin soylu isimden

Mehmet Mümtaz TUZCU

ÇOCUKLARAGİBİSANKİ

ÇAMYEŞİLİ FANTAZYA

Gevrek mecburu Fikret'le
Levrek oburu Mefharet
Kılıksız bir yıldırım çarpmasıyla kavrulup
Oktopus Gecesi'nde dansa kalktılar önce
Tertemiz bir bestemiz dönüyordu pikapta
Bir kaptan katre katre tirşe birikiyordu
Kartlaşıp koyulaşan yaprakları örtmeye ////

Yeprem TÜRK

İKİNDİ ATI

Ey neşe hayatımda yerin yok
Şehirde somunun nasibin bitti
İki omzunda melekler yavaş yavaş eriyor şimdi
Dehlesen de artık yürütemiyorsun bazı duygularını
Yani yaşamdan önceki yerlerden şırıltı taşıyan katırlarını
Yaşama hevesinin göz kapakları
Dilgenle ancak aralanmıyor mu sabahları
Allah her kulda tecelli eder ama o ayı
Sahibine gider demeliyiz ancak acı
Bak vücudtaki et kürene
Alabildiğine nasıl da çizmiş hayatın dalları
Her hayatın sonu değil mi yara bantları
Kuzum! insanın mahşeridir bağı
Acılarına ayak ver bulacaktır
O derin mirasın yığıldığı meydanı
Atımız şimdi ikindi
Sağına yeri soluna göğü denkleyp gitme vakti

Uğraş Abanoz, Gülçin Yağmur Akbulut, Necati Albayrak, Hüseyin Alemdar, Suat Kemal Anı, Gökhan Arslan, Naci Bahtiyar, Oresay Özgür Doğan, Mustafa Dursun, Osman Serhat Erkekli, Gökhan Ertekin, Nihan İşiker, Barbaros İrdelmen, Erkan Kara, Beytullah Kılıç, Nevzat Konşer, Hüseyin Korkmaz, Fahrettin Koyuncu, Büşra Kurtar, Esra Murutoğlu, Selma Özeşer, Ozan Öztepe, Hüseyin Peker, Turgut Tan, Ramazan Teknikel, Umut Temür, Ertuğrul Tiryaki, Mehmet Mümtaz Tuzcu, Yeprem Türk.

GÜNLÜK

Osman Serhat ERKEKLİ

597

Bulutlar olmasa gökyüzü güneşli. Hastalıklar olmasa insan ömürlü.

598

Hüseyin Alemdar, Hicran Aslan adlı bir şairin şiirini okuyarak övdü telefonda. Metaforları fazla kullanmıştı ama iyi idi.

599

Dost günü uzatır. Dostluk ölümü geciktirir. Biz alacakaranlıktayız.

600

Ölüm mü hızlı dolunay mı? Hayat mı hızlı Güneş mi?

601

Suat Çelebi'nin kızı Kardelen Mayıs Yayınlarından Arkadaş Z. Özger'in ve Sina Akyol ile Gültekin Emre'nin ortak kitaplarını göndermiş. Memnun oldum.

602

Sabah Sevil geldi.
Rüyamda dökülen çiçekleri topladı

603

Annem Nebahat Erkekli'nin desenlerini ve Babam Güngör Erkekli ile mektuplaşmalarını bir ciltte topladık.

604

Ramis Dara : Hayatta daim olan tek şey sıkıntı. Bunun dışındaki her şey bunu aşma çabası diyor.

605

Yeni şairlerde tad yok; aroması var.

606

Bizden sonra kendini bütünü ile şiire veren bir küçük İskender'i gördüm. Bir de Yeprem Türk'ü.

607

Organik maddeleriz biz. Ama beyni ve aklı çözmek çok güç. Et nasıl düşünüyor?

608

Sır şurda ki: Bugün dün gibi ama yarın bugün gibi değil.

609

24 ekim 2018. Sevil'in ikinci torunu doğdu. Adını Ebrar koydular.

610

Şeref Bilsel dedi ki: İyi bir şiir yazınca ikiyüz çocuğu doyurmuş gibi oluyorum.

611

Serdar Koçak ile oturduk evde. Dedi ki: Yirminci yüzyıldan bir Yahya Kemal kaldı. İstanbul var oldukça o da var olacak.

612

Murat Karacan diyor ki: Gurur başarının hakkıdır; kibir ise başarının katili.

613

Kadıköy'de Ozan ve Yeprem ile buluştuk. Şeref ile rastlaşamadık. Yeprem yakışıklı bir Maraşlı; kızlar gözlerini alamıyor. Ama Yeprem yalnızlığı tercih etmese bu kadar velud olamazdı. Ben de, yalnızlık hayatım uzun sürmese idi, Yerlere ve Göklere Dair'den mahrum kalacaktım. Yeprem'in Bayrak Risalesi biraz hamasi bir hava taşısa da, (İlahi Komediya bile İtalya tarihinden izler taşımaz mı?) hususiyet ile Kırk Yaş Kitabı iyi. Kırk Şehir Kitabı çıkacak. Türklerin dünyadaki kırk şehrini anlatıyor.

614

Karga kanaryaya dikkatli baksa çirkin bulabilir.

615

Kartalın da karıncanın da yarası var. Mükemmellik Tanrıya ait.

616

Tuhaftır ruhsal hastalıklar hususiyet ile şizofreni, türklere mahsus gibi geliyor. Yabancı bir şizofren düşünemiyorum.

617

Bu yaşta insanın binası da yıkılabilir, vücudu da. Alışmak lazım. Dertleri bir kağıt gibi buruşturup atsa idik, n'olaydı...

618

Dranas birgün Sait Maden ile bana Fahriye Abla'yı halk seviyor, mecburum kitaba koymaya demişti. Bunlar ile halk ve vatandaş başladı. Dranas, Fahriye Abla gibi on şiir daha yazsa idi şimdi Yahya Kemal'den sonra en sevilen şair olurdu. Yahya Kemal de elit idi ama halkı küçümsemedi.

619

Karanlık çimen (yaprakları)... Mehtapb... Unutulan Haşim Gece gezdirilen bir köpek üzerlerine işedi gitti...

620

Banyoda ışığı yakınca bir böcek inatla ayaklarıma sürtünüp öldür beni dedi. Murat Karacan ile saatlerce telefonda şiir, dil ve tarih konuşmuş; kendimden çok memnun idim. Ben de inat ile öldürmedim. Tanrı da kendinden çok memnun bir varlık olmalı.

621

Çok fakirlere para az geliyor da çok zenginlere para fazla gelmiyor mu; niye fakirlere dağıtmıyorlar?

622

Ne televizyon ne bilgisayar ne başka bir şey. Kargalar gibi his ettim şimdi kendimi; yiyorum, içiyorum, uyuyorum. Arada bir çay bardağı rakı veya bir bira var. Sigara yok. Kitap da söylemesi ayıp geçmişte kaldı. Fazıl Hüsnü benim yaşımda iken sormuş idim, kitabı; sonday yapıyorum, demişti.

623

Göz eskiyor ama bakmak eskimiyor.

624

Hayat devam ediyor iken; ölüm var iken birkaç şiirim kayb olmuş; dert edemem.

625

Şairin kendisi ve şiirleri bir çift kumru gibi olmalı.

626

Cadde üzerindiyim. Arabalar şehir saatinin yelkovanları, akrepleri gibi.

USLU TEMMUZ

Şimdi kırların bir yerlerinde
Temmuza bağladığımız ümitlerimizle
Durup koşabildiğimiz
Yolların fundalıkların dalgın kayalıkların
Gözümüzün içine baka baka duran
Dingin gökyüzünün uyuyan dalların
Köşelerinde bir yerlerine tutunduğumuz

Gecenin ıslak durgunluğu
Dağların buhurdan serinliği arasında
Temmuz yorgunluğunu unutmuş
Gece konuşlanmış ay doğmuştur

Yollarda bekleyen eski geceler uygarlığı
Her dalın her ağacın başında bir temmuz
-Gece burada boylu boyuna uzanmıştır-
Ellerimizi bir fener gibi tutup
Temmuzu geceye tutturduğumuzda
Bir ikinci hızıyla tutturduğumuzda
Haziran dönsün ya da dönmesin
Ortalıkta hiç susmayan bir yaz halkası
Sireni gece boyu duran uslu bir temmuz

Temmuz ki kimselerin işine karışmaz
Günlerin gelişinden bir giysi yapar kendine
Anlamın duruşundan çocuksu düşlerden
Dallardan çıra kuşlarından bir giysi yapar

Bu dingin yaşamdan arta kalan
Bu ustalaşmış temmuz akşamından
Akrepten ipek böceğinden
Yufka yürekli karıncadan
Koro şefi arıdan
Mercan gözlü yarasadan
Yaz biriktiren ateş böceğinden
Akrobasi ustası çekirgeden
Borazan sesli ağustos böceğinden
Yılandan-çıyandan vesairenden

Şimdi kendiliğinden geçip giderken temmuz
Bize bir köşeden onu izlemek kalır
Tüm kırlar temmuza dikkat kesilir de
Yazın sevinci biter bize onu özlemek kalır

Çıktı!

Güz Divanı

şiiir

Tahir Abacı

İkaros Yayınları, İstanbul, Eylül 2018, 72 s.

MEMLEKETİMDEN İSYAN MANZARALARI - IX

KAR' A TÜRKÜ

(Birinci sipsinin sesi.....)

Yıkıldık Kars'a üç nüfus
Susuz Yunus, ben, Hacı Mansur
Şefaati şefaati hele de
Hacılığın haybeye Mansur'un

*Kar döküyor Kars
Kar döküyor o kadar*

Kamburuyuz bu toprağın
Arpa buğday etimiz
Canımız kara meyilli
Düş kokar şiirimiz

*Kar döküyor Kars
Kar döküyor o kadar*

Bize bazen ölüm gelir
Şeytan gezer ardımızda
Türkü ederiz acıyı
Canımız azala azala

*Kar döküyor Kars
Kar döküyor o kadar*

Elif çekeriz elimize
Avuçlarımız gül tarhı
Örse durur kanımız
Zırhımız ince ten parçası

*Kar döküyor Kars
Kar döküyor o kadar*

İlk güze kalır mıyız?
Susuz Yunus... Hacı Mansur...
Kimedir acep yaşamak?
Bahtımız yangın takvimi

*Kar döküyor Kars
Kar döküyor o kadar*

(İkinci sipsinin sesi.....)

Çıktı!

Şairler Kahvehanesi

inceleme / araştırma

Tahir Abacı

İkaros Yayınları, İstanbul, Ekim 2018, 336 s.

YEDİDEKİ SEKİZ: TURGUT UYAR

Hüseyin ALEMDAR

Şiire ve tene, düne ve tine inanan bir şair Turgut Uyar. Başta pazartesi [şiddetle Kırmızı Pazartesi ve Dünyanın En Güzel Arabistanı da dahil] olmak üzere her günü *yenilgi günlüğü* tadında içine defter yapan Turgut Uyar'ın mutluluğu da mutsuzluğu da içe ve öze dairedir. İçe ve öze ten ve tin cümlesi şiirden ağır kalp de dersek Turgut da odur, Uyar da; hatta yâd ve yas yeri yedi kapılı gök de. Bundandır ki şiire ve aşka mumsema durup göğe bakanları şaşırtan dündeki yarın işte bu ilk sözdür: Siyah bir kalbe akar gözyaşları yaşayanların! Yâd yanınız şiir yas yanınız Turgut Uyar'sa, ölüm de bir hatıra gibidir, kâh hatırlanır kâh unutulur. Neyse ki Ölü Yıkayıcılar'ı, Geyikli Gece'si, Kan Uyku'su, Çok Üşümek'i, Büyük Saat'i, Bazilika'sı, Uzunuzak'ı, Ekinoks'u, Arz-ı Hâl'i ve Yitiksiz'liği yarına kalmış bir Turgut Uyar hiç unutulur mu! Her biri birer "son ilk" jesti bu şiirler ve dahası hatırına hiç unutulmadı Turgut ağabey. Her şiiri o gitti gideli sonsuz yenilik ân'ı; her genç şair ve şiirsevere terütaze şiir tadında yeni bir selâm. Değil mi ki her şiir terütaze, sonsuz bitmemişlik hissi. Ey şiir, ey dirim; Sonsuz ve Öbürü der gibi tek tanrı sensin, dönüp dolaşıp sende bulurum kendimi her defasında! Şair kısmı ithaf ve atıflarla şair ve tanrı kıymeti bilendir aynı zamanda; sevgili Metin Altıok'un *Büyük Saat* dediği yıl onun olduğu kadar benim de Turgut Uyar yaşımıdır; "ölmeme günü" yadımdır, yaşamalarımdır: "*Duvar da bir büyük saat, / Ki şiire ayarlı / Turgut ağabey bana hep / Şiirden söz açardı, / Kalın olmalı derdi şiir, / Şiir kalın olmalı!*" Şimdi Turgut ağabey de yok Cemal abi de; ne kadar hüznüm var, kaç şairim var hepsi inceliklerden birer kalın abdal.

1

Hüznü ve kederi saymazsak bir de aşta içe doğru kırılmaları, aslında çok da kötü geçmemiştir Turgut Uyar'ın çocukluğu ve gençliği. İkinci Yeni şairleri arasında onun kadar yurdunu dokunup kalmak tadında seven, *Türkiyem* deyişle kendini her şehre her ilçeye ait hissedenden başka bir şair yoktur. Ki Kürt kimliklerini gizlemek zorunda kalan Ahmed Arif ve Cemal Süreya'nın yitiksiz ama yurtlu sesleri bile Turgut Uyar'da söze dönüşmüş bıçakla oyulmuş sunak gibidir. Yokuş Yol'da bile Divan'ımı en muhkem kuran ödünsüz ve ödlele olmayan Cumhuriyet dönemimizin en sıkı şairidir de: "*güllerin bedeninden dikenlerini teker teker koparırsan / dikenleri kopardığın yerler teker teker kanar // dikenleri kopardığın yerleri bir bahar filân sanırsan / Kürdistan'da ve Muş-Tatvan yolunda bir yer kanar*". Turgut Uyar'ın şiirlerinde gül bir beden benzetmesi, yurt ise her yerine toplu iğnenin battığı bir harita imgesidir; ki gül de harita da kanar: "*Seni boydan boya sevmişim, / Ta Kars'a kadar Edirne'den. / Toprağımı, taşımı, dağlarımı / Fırsat buldukça övmüşüm. // Sen Koçhisar'da tuzum, / Sille'de kızım... / Çift kulaklı Sürmene bıçağı belimde. / Varmışım çiğ köfte yemeye Adana'ya / Dadaloğlu'ndan bir koçaklama dilimde: / -Şu yalan dünyaya geldim geleli. / Hey vatanım, bacım, sağdıcım, emmin / Senden bir yara her yerimde!*" Şair ki, sevgilisine de dostuna da ilkin yarasını gösterir; Turgut Uyar gibi, onun şiirlerindeki yara gibi.

Dündeki çokşimdi sonsuzlukta ve susuzluk'a gidip divanıma ve sunağıma eğildiğim Turgut Uyar'dan başkası değil, *çok üşümek* tadında içüzak ara ara çok ağlamış olsam da: "*hüseyin de öldü ölür hasan da öldü ölür / ölen ve dirilen o bitmez insana gel!*". Sonsuzluk da susuzluk da ölümsüz biraz; Turgut Uyar şiirleri gibi.

2

Her şiir biraz da ipek sutyende saklanan mektup. Ben gidiyorum siz durunuz dediğiniz yerde başlayan iki(rcik)li yaşamdır biraz da Turgut Uyar'ın şiiri. Bitmemiş şiirler varsa mektuplar da vardır tene ve ruha yapışık; kalpte, gözlerde, iliklerde. Ya içe atılacak ya da en kıymetlimizin içine nakşedilecek göz çekicileriyle. Turgut Uyar şiiri ki, Türkçe şiirin gönderindeki en şık paradoksal duruş; dokunmanın ve diriliğin en hazzal gençliği, sevmenin ve yitirmenin en güzel yaşlılığı. Sanki her şiiri aşka ve kadınlarına yakılmış ağıt gibidir; ilk ve son ağıdı Tomris: "*Ben sonsuz karlardayım, iyi dururum / Beni bir yanlışlık bağlar rıhtıma / Birisi olmasa ben ne olurum*". Her zarfa bir pul, her susuşa bir gamze yapıştır; gelen gider mi, ölen ölür mü bilmem, bilemem!

Sonsuz karların ve akıllı yağmurların şairi, göğün ve yeryüzünün büyük gurbetçisi Turgut Uyar, git bak orda mı!?

3

Say ki aylardan ağustos değil de haziran, günlerden perşembe değil de pazartesi; insan mermerden yeni, pelikülden eski Turgut Ağabey! Bitmiş ve bitmemiş şiirler ki birer nü'ans her biri, sonsuz yaşlılık gibi şimdiki çıplak/lık: Her Turgut Uyar şiiri yenilgi vazosundan çıkarılmış deney ve kankırmızı güneş; sahi, Yenilgi Günlüğü'nden çıkarılmış ân'lara ve dondurulmuş bakışlara şiir denmesinin damak ve dimak Türkçesi *uyanınca üşümek* değilse nedir!? Boşluğu ve ân'ları anlamak gibidir her şair; bak, nasıl da sana ve göğe doğru biçimleniyorum, şiir ki yenilgilerden yapıma yengi.

Bugün günlerden sahiden pazartesi, dünkü pazar: Kızım/lardan biri diyor ki, *sevgilibaba*, Terme ve Posof gerçekten de uzak; Lamartin Caddesi'ndeki evinde olmalı Turgut ağabey, bu akşam içimize ve yâd'ımıza sevgili olup ona gitsek! Tuuba, orda mısın! Vizontele Tuuba değil de şir-i Tuuba bir sesleniş bu; aşkı ve ölümü yeniden şiir yap bizleri bağışla! Yarın cuma değil de Cumartesi: "*yarın pazar / yarınki pazarın sessizliği...*" Sessizlikten doğar ve sonsuzluğa dönüşür iki şey: Şiir ve tanrı.

Şiir ve tanrı hatırına bundan böyle sadece iki şeye inanalım Tuuba! Kadım aşka ve kelime-i kadım sonsuzluğa. Hadi durma, göğe bakalım!

4

Güz kızamığı, bahar hastalığı gitmek ne kelime kaçmalı insan bazen; kendinden ve herkesten. Kaçmaların, iç yolculukların saati yok nasılsa; nasılsa herkes delişmen sevdalar içinde kaderin kuyusuna saplanmış gibi yaşar ömrünü. Yaşamak ve yaşayamamak arasındaki kalp ve soğan zarı inceliği ki Turgut Uyar şiirinin en ince ayrıntı yeri olsa gerek. Yaşamak, her kapıyı açmak isteyip de ardına kadar açamamak; yaşayamamak, sevap bedenler düşlerken günahın sutyen bağıyla soluksuz boğulmak: Turgut Uyar, aziz ve kederli ağabey; burada, bu *Büyük Saat*'in içinde işte; biraz bun ve bungalukların, biraz da şehirlerin ve kadınların boğduğu. Bütün b/ağlanmalar ve k/ân dokunmalar yeri boynu.

Sahi, Turgut Uyar biraz da aşk ve ölüm yıkanması: Gitti gideli günahkâr ama cüntüp değil, haz haylazı ama isterik değil!

5

Uzun yaşamaklı görünsen de sürekli bir ağlayış gibisin işte Turgut ağabey, neden? Mahzun ve mahcup, mağrur ve maruf, meftun ve mefhum bu "yaralı uzun yaşamaklı" hâlin söyle kimle akraba! Sen ve kurlangıç nefes şiirin sayesinde İkinci Yeni coğrafyasında bile gurbet var, kanımca büyük gurbetçi Nâzım Hikmet değil de sanki siz; kandaki gül damlası gibi "sen"ler. Güllerini ve kanı göğe ve denize sür modern gurbetçiliğinle; İkinci Yeni geri gelmezse de gülün kanından yapılmış ne varsa şiir var oldukça döner gelir nasılsa: "*yeni bir soydandı yepyeni / kendi mezarında kendi açan bir güldü*"

RÜYA

Erken bitiyor yüzünün baharı,
oysa sonsuz rüyaydı seninle odalar.
Bir bulut bütün dağları tek tek dolaşıp saçında duruyor.
Ardı sıra pencerede iki geyik,
ürkek dar patikalar iniyor.
Bir ağız su yüzünün baharı hep o derinlerde
uyanıp öpüyorum seni,
dudağımı ellerini
tarlaları ve çiğ tanelerini.
Sonra durup bakıyorum ilk ışıklara,
gök devirmiş çoktan mavisini
çoktan yeşile kesmiş ağaçlar.
Sesini bulup usul usul koyuyorum yerine.

*ilhan/sabah da kırmızı akşam da kırmızı/hep kırmızı kalacak
solmadan” Şiir ki hiçteki derin kırmızı.*

Turgut Uyar ki yeni yepyeni bir soydan, mezarında bile
kendi açan yediveren, kangülü. Üç kuşak oğlu bile çokşimdi
Turgut Uyar!

6

Her şair biraz göçebe ve yenik; her şiir uzak, çıplak ve
yayan biraz.

Ben mi nereye gidiyorum Turgut ağabey, “kesiksiz övgü”
gurbet aşkı bir yerlere konmayana! Karanlıkta bile şehirleri ve
dünyayı hatırlamanın alfabeti çıplak beyaz, hatırlamalardan
hatıra tadında sonsuzluk ve bitmemişlik tadında lacivert şiirler
yaratmak kanyara; sayende!

Şiir ki mut ve mutsuzluktaki mutlu gerçek: Şöyle bir içten
öpmeni senin/Bin tane cennete değişmem:: Sus! Şiir yoksa
tümünden çöldür hem aşk hem Dünyanın En Güzel Arabistanı.

7

Tanrı ve şiir, ne kadar güzelsiniz iki sonsuz ve büyümlü hiç
olarak. İkiniz için de olsa *hiçsizliğe* güzelleme tekrar gelinir bu
dünyaya. Dünyada dün yoktur demem aldatmasın sizi, asıl
hiçsizlik dündeki yarın; uzak güneş yakın ay ancak şiirle
mümkün. İşte şiir, dündeki gece ve atlar: Eversiz birer yalnız at
şiirler. Ne dersin Cemal, sahi nerelerdesin Edip, yundun
yıkandın mı Ece! İyi ki de sivil ve yitik/siz şairlerdik. Ölüm
rağmen her şair gecede ırmak... Belki de ölmedik!

Yoksa Sait Faik’le mi başladıydı Erkenci Ağıt dünya
yâdımız?! Hiçsizliğe bin güzelleme yapsak da ne Tanrı ne şiir
hiçbir gizil güç dünya yüzünde tutmadı bizi. Beyaz ve temiz
defterlerimin yarısı boş kalmışsa kimin suçu kimin kusuru! Sahi,
Sait Faik gittiğinde bir avucu güneşti bir avucu deniz: “*Sait
Faik öldü/Demek öldü. Öldü dediniz öyle mi/Sait Faik ölmüş
anladınız mı/Sait Faik ölmüş anladınız mı/Ben anlamadım.*”
Ölüm, ân/lamalar divanı sen gittin gideli Turgut ağabey.

∞

Aşk daimi susuzluk, ölümse gökyokuş; Turgut Uyar gitti
gideli. Ah! “*hüseyin de öldü ölür hasan da öldü ölür/ölen ve
dirilen o bitmez insana gel*” demişliği var susuzluk ve
sonsuzluk divanında. Turgut ağabey gitti gideli dilimiz varmaz
o öldü demeye: O öldü çünkü bir gülü tutmuştu bilmeden!

*) *Şiire rağmen herkes biraz yalağuz; şehirde, kasabada,
köyde, dağda! Turgut Uyar’a rağmen dağlar bile kesik övgü,
kimsesiz!*

Çiçekdağı, 21 Eylül 2018

HAİKULAR

SUSAMIŞ HAİKU

Yanlış ağaca
Uzatur parmağını
Çaresiz sincap.

İncir sütü ak!
Hayvanın yüreğinde
Kavrulur delik.

Otlar susamış –
Ateş olmuş koşuyor
Tarlada rüzgâr.

Daha nasıl özlesin?
Damlıyor tene
Gecenin teri.

İSTİRİDYE

Aklında boynu –
Kabuk tutmaz yarası
Islak dudağın.

AY IŞIĞI

Orman uykusuz –
Uzakta sevgilisi
Ağaçkakanın.

MANTAR

Ne yana dönse yalnız
Sarılsa olmaz
Şemsiyesine.

Sevişse ah!
Islansın yağmurda
Ağustos böcekleri.

DALÍ

Ağzını açsa
Yürüdüğü yerlere
Karmca düşer.

TANRI

İn artık yere
Başağı seviyorsun
Küsse de göğ.

KİRAZ AĞACI

Hayal ettiği
Bir kafes bir coğrafya
Sonsuz yeterli.

BAŞAĞIN SEVDASI

Rüzgâr güldünce
Sarı başak içinde
Köpürür sevda.

TOPRAĞIN YOKSULLUĞUNDAN MİTLERİN ZENGİNLİĞİNE: “KÖR GÜVERCİN DANSI”NDA ABDURRAHMAN ŞENEL ŞİİRİ

Beytullah KILIÇ

Uzun zamandır çeşitli dergilerde şiirlerini gördüğümüz Abdurrahman Şenel, Mühür Kitaplığı'ndan çıkan ilk şiir kitabıyla bizleri selamlıyor. Yılların Şenel'de biriktirdikleri, oldukça hacimli bir şiir kitabında toplanmış: *Kör Güvercin Dansı*.*

“Ayak izi tamircisi”: Kitabın ilk şiirinde gözümüzün önündeki imajları şiirin tornasından geçirip imge sağanaklarına kapı aralıyor şair. Yoksulluğun ritüellerini çok iyi gözlemlediğini şiirdeki akislerden anlıyoruz:

(...) *ay vardı kocaman gökte dut kurusu
parçalanmış bir camın bantla yapıştırılmış haliydi* (...) (s. 8)

Şenel'de insanın sihrinin kendisi olduğu yineleniyor. Okuru vur kaçlarla bölüp gidiyor. Şairi tekrar kendi sihrinde bulacağımızı biliyoruz fakat bu arada kendi hayatımızda kendi sihrimizi bulmak için yeni düşünme yolları ve dönüşüm yöntemleri geliştiriyoruz *Kör Güvercin Dansı*'nın izinde.

Şenel, Satürn'ün her halkasında farklı bir renk sunuyor okura. Kendisi de biliyor anlamın, tanımın zaman içinde - zamanla- değiştiğini. Değişen zamanda yeni anlamların ulaklığını yapıyor okura. Yıllar, çağlar içinde yoksulluğun, toprağın her rengini boşluksuz bize getiriyor. Bu halkalarda gezerken insan metaforunu eleştirmekten geri durmuyor. Aniden duran müziğin sessizliğinde sihir bitiyor ve okurdan iğneyi kendine batırmasını bekliyor. Bu noktada “siz-ben” dilini keskinleştiriyor şair. Böylece fikirlere bölünmenin güzelliğini yeniden görüyoruz. Her fikrin bir “Dünya” olduğunu tekrar tekrar hatırlatıyor bize:

(...) *vursun davullar güm güm!
gelsin gırnatalar, kayalar erisin
ida dağından lâv gibi geçtim soluksuz
anlattım size
yola çıktığımda bahardı* (...) (s. 9)

(...) *uzaktı evleriniz biraz bozgun
size gelirken bir kalp atışı daha buldum
usulca bıraktım masanıza
adına aşk dediniz adına genç ölmek* (...) (s. 10)

Şiirde genellikle “veda mektubu” tadında bir üslup buluyoruz. “Yeniden Hayat!” mesajlarıyla uğurluyor kendini toprağına. Buradan yeşeriyor şiire. Ölü ruhları diriltmenin cengine koşuyor omuzlarda. Bu arada toprağına köklerini salan insanı, hiçbir yere kök salamamış insanın gözünden kokluyor şiire. Köklerinde büyüyen toprağının çocukları, acıya dair kopya çekmesini bilmez şaire göre. Bu noktada toprağın sahipleniciliğinin her şeyin üstünde olduğunu görmeli okur:

*Dostlarımı törenle karşıladım hep
törenle uğurladım
kurdeleler bağladım kapılarına
getirip ölü çiçekleri
toprağımda yeşerttim
bastığım mağma üç adımdı
altınla kaplıydı dışerim
gülerek geçtim fotoğraflarımdan* (...) (s. 12)

Toprağın ritüelleriyle sık sık şiirini süslüyor. Taşra insanının sürekli tebessüm kırıklarıyla hayata karşı böyle birleştiğini görüyoruz onun şiirinde. Soruların ve cevapların olmadığı; ezberlenmiş bir senaryonun, farklı bedenlerde tekrar tekrar yaşandığına çıkıyoruz. Gözlemlerinin “Cız Çağı”nda toprağın tarihi şiire düşüyor. Böylece kendi varlık sorunsalını da yere sermeyi başarıyor.

(...) *Sofra bezlerinden suluboya aşklar silkindi balkondan
aşağı* (...) (s. 23) Bana göre balkondan silkilen sofra bezleri, yoksulluğa dair en güçlü imajdır. Ki hiçbir zaman o sofra bezinden alt balkona ekmek kırıntısı düşmez. Şair de bir zamanlar çocuk gözlerini şiire büyütürken çocukluk aşklarını da büyütüyor sofra bezinden düşüşünde uzaklara.

“Üstü açık kırmızı bir otomobil çarpması” isimli şiirde benzetme edatlarıyla dizelerin birbirine ilmeklendiğine şahit oluyoruz. Şairin bu deneyselliği, insan zihninin betimsel kapılarını açıyor. Bu şiirden hareketle Şenel şiirinde sıkça kullanılan zıtlıkların (*kirle yıkanır su*, s. 30) aynı işlevi başarılı bir şekilde yerine getirdiğinin farkındayız.

Bir telaş var Şenel şiirinde. Gittikçe fiillerin örgüsüne giriyor dizeler. Hayata yetişememek mi desek yoksa söyleyeceklerini zaman denilen dar kesim elbiseye sığdıramamak mı desek? Bu telaş ilerleyen zamanlarda ruh değiştirebilir Abdurrahman Şenel'in şiirinde. Şiire ve yaşama dair telaşın içinden yeni gizil kıyafetler taşıyabilir dizelerine:

(...) *çevirdim çemberi at gözlüğüyle çıplak kıldım
sarhoşum kayıverdi ayağımdan dünya
binalar devrildi altında kaldım
sidiğimi içtim göçük altında dünya dönüyordu* (...) (s. 49)

“İdil gazeli” (s. 59) isimli şiire özellikle dikkat çekmek istiyorum. Tam Haydar Ergülen'in “İdiller Gazeli” şiirini hatırlamaya yelteniyorduk ki dizelerde farklı bir ses bulduk; şiir, biçimsel ve çağrışımsal açıdan Cemal Süreya'ya adanmış hissi uyandırıyor. “Bir taşla iki kuş” sözüne düşüyoruz. Şairin bunu bilinçli yaptığı fikrindeyim. İsim vermeden “adama” güzelliği var bu şiirde. Cemal Süreya'nın “Fotoğraf” isimli şiirini başka bir albümden -yaşamdan- okuyoruz adeta. Bize yeniden şair inceliğini hatırlatıyor Abdurrahman Şenel:

*adam imgeyi sevdi
yaklaştı. kendini sevdi* (...) (s. 59)

Şairdeki tarih, mitoloji ile milat arasında gelip gidiyor. Dünya denilen yüreğin içine ekilen duygular şaire göre bu dönemde şekillenmiş. Gerisinin tekerrür olduğunun farkında! Mitler, efsaneler, destanlar, şamanlar; Eski Mısır Dönemi, Eski Yunan Dönemi, Uzak Doğu'nun uzak tarihi farklı kapılardan yeni dersler taşıyor şiire ve hayatımıza. Bu açıdan bu kavramlar Şenel şiirinin omurgasını oluşturuyor. Ancak yapıyı asıl ayakta tutan şeyin Şenel'in toprakla olan bağı olduğunu da unutmamak gerekir. “Siz-ben” ayırımında gözlem pusularıyla şiire yakın bir dans: *Kör Güvercin Dansı*!

*Abdurrahman Şenel, *Kör Güvercin Dansı*, Mühür Kitaplığı, İstanbul, 2018

TARİHTE O GÜN

bu kız çocuğunu ceketinin cebinde mi büyüttün sen saçlarından karanfil tohumları dökülüyor her sabah uzun adımlarıyla bir pergel gibi dönerken dünyayı hâlâ okul çıkışında bekliyor yağmurlu nisanlarda on sekiz defa katladığı gelincik işlemeli mendilinde lacivert sularda yavaşça kaybolan bir gemi imgesi

on üç yaşın kederi duruyor solgun fotoğraflarda güneşte erimiş şeker ve çocukluğun eksik ezgisi

gidilen evlerden gidilmez ki hiç, kalbi mavuş devamı yıllar sonra görülecek bir rüya kalır iç odalarda dağılmış tespahlerin yazgısı, askıda uyuyan hırka ambulans sesi, sallanan kova, bitmeyen ekme kuyrukları yer minderinde bağdaş kurmuş bol feryatlı kadınlar dizleri kanar duvardaki kilimden düşmüş bir ceylanın

hiç şaşırmadım, oktay rifat'la aynı gün ölmüşsün einstein'ın sessizce atomlarına ayrıldığı gün zamanı durdurmak isteyen bir çocuk yürürken mektuplarda bembeyaz kâğıtlara yayılan bir gözyaşı damlası ahşap raflarda kurutulmuş iğde dalısın çikilan evlerden çıkılmaz ki hiç, kokun kalır o kokuda bir bebeğin attığı ilk adımlar saklanır

bu kız çocuğunu sen mi besledin böyle kendi ellerinle her akşam kuşlara su içiriyor terli avuçlarından ne kadar büyümüş sen yokken, ağaçlar taşıyor yaşından

BİR ÇİÇEKLİK BİR ŞİİRLİK BİR ÖPMELİK

Turnike yapsak idare eder mi bu aşk
Damar yolunu kapasak
Kıraksak kendi haline
Kaç gün dayanabilir dayanırsa
Sedyede sıra bekler mi bu aşk
Beklerse inler mi ölüyorum diye

Hangi doktor kurtarır bu aşkı
Hangi operasyon hangi neşter
Hangi dikiş hangi pansuman kurtarır
Kemoterapiyi kaldırır mı bu aşk
Kaldırır mı kök hücre naklini

Ne kadar canı var bu aşkın kaç sıkımlık
Bir çiçeklik bir şiirlik bir öpmelik mi
Nesi var bu aşkın nesi, biri söyleyin artık!

AY ÇANAĞINDA DİLSİZ İMGELER

kurulacak safiyane deliliğin gamzesine, sırtında tarih ve mekân ışık süzecek karanlıktan

çekiliyor sığınağa, kaybını çevirmek için yakıcı oluşlara, renk belirliyor sınır çizgilerine, vurup kafasını seçilmiş taşlara, acıdan ben damıtacak ve cesaret, güz değil yokluk bilgisi, palazlanmış huyunda biriken

sığınmakta yaşamsal tariflerini bileylecek kaygılara, uyumuna bel bağlayacak kışkırtıcı rüyalar, nefes nefese kalacak an yaratım körükleri, zapt edip tutarlı kusursuzluğu

sığınmakta aynasına bağbozumu tasarlayacak oynayacak kaderin kurgusunu, mucizelerle yüzleşecek seyredip kendini, belki meydan okuyacak yalanların yalvacıyken, seslenip alaylı telaşlarla, yok sayana denge müptelasına

sığınmakta açılacak ihya edilmiş çapak defterleri sinmiş sevinçlere nöbetçi ateşlerin diliyle anlamlar örecektir ipe ve kuklaya, çukurundan çıkacak hoşnut yığın, buluşacak aşkla yüze en çok yakışan, dönüp gelsin sonsuzluğun küçük şeytani, sıyrılıp usun yakınlığından, yıkanmış payını almaya

sığınmakta yürüyecek becerikli sular, yükleyip gerçeğin suretini biçimine, ölümlerini bekleyecek çılgın işaretli kapılar, öfkesine tırmanacak dünyanın yaşında, ağıtçılar hazırlık yapacak, onca hüznün arınsın diye

ALTI ÜSTÜ YAŞAMAK İŞTE

tut ellerimden yalnızlığımdır eksilir bu dünyadan belki çoğaltırken bir diğerini o hiç paylaşılmayan kendine bölünebilir tekil
borçtur hanemize yazılacak
boynumuzda saman çöpü inceliği geceyle gündüz arasına sınır
çizilemeyeceği bilgisini yinelerken doğa ezberimize kuvvet ne ölümsüz aşklardan yanayım ne de aşksız ölümlerden sevdadır evvel zaman içinden avuçlarımıza doğacak kanlı masal
parmak uçlarımıza değin büyüüp serpilirken güneş sönsün buzun kalbindeki ateşten hücreler
hava toprak ya da sudur kentimizin örtüsü gidecek başka yerimiz mi var
tenimizden sökülmüş çiçeklerin kardan kokusu rüzgârların kollarında savruk yapraklardır çürümez kaçınıcı fırtınaysa tufanını arar yağmurlar düştükleri sert zeminlerden anımsar nar soyundan geldiklerini köklerini daha derinlere sal şu taşı çatlatacak kadar uzak ucunu kanırtarak boşluğun sonsuzlukta bıçak yarası mı durur ah çekimine kapıldığımız sır her kabuğun altında alevden dildir saklanır dokun dokunabilirsen altı üstü yaşamak işte ////

YEPREM TÜRK'ÜN KIRK YAŞ KİTABI ÜZERİNE

Mustafa DURSUN

Kırk Yaş Kitabı* aklıma ilkin "*kırklar dağı, kırk kat, kırkı çıkmak, kırk takla atmak, kırk haramiler...*" gibi dilimizin kalıplaşmış yapılarını getirdi. Ama yazarın bir kere bile kırk ile kalıp yargı -deyim, atasözü- kullanmadığını gördüm. Bu bir şeylerin habercisi olmalıydı. Ebette ki dil, takılıp kaldığımız -tasavvurunu yapamadığımız- durumlarda bize destek materyalleri sağlıyor. Bir durum için bir atasözü sunuyor insana. Ve topluluklar hatibin sözünü anlayayazdığı sırada cümleye iliştilen bir deyim, bir atasözü, bir özdeyiş anlamı tamam eder. Herkes o anlamı zihninde kurar. "Ha demek daha kırkı çıkmadan, tuuu!" diye anlamın kapısı açılır. Kalıplar kelimeler gibi akışkan, bükülgen, çekingen değildir. Kalıplar bir gediği kapamak için vardır. İşte sözü gediğe getireceğim, suyun sızıp durduğu yere. Yeprem Türk, *Kırk Yaş Kitabı*'nda kırk yaş her sayfada kullanmasına rağmen kırk ile bir kalıba sığmıyor çünkü içten bir anlatımla yazıyor. Çünkü anlattığı eksiksiz bir yapı; suyun sızacağı yer yok. Meramını anlatmak için kesin yargılara ihtiyacı yok. Anlattığı kendi hayatı özelinde hepimizin yaşayacağıdır. Anlattığı samimiyettir, bir kurgu yoktur çünkü bütünüyle bir serzeniş değil, bir sitem asla; iç döküş, gönülden bir ses işitilmektedir.

Kırk Yaş Kitabı, benzeri var mıdır bilmiyorum; ömrün bir basamağını büyüteç altına almış. Kitapta yer yer eleştirilen Batı medeniyeti iş hayatında uzmanlaşmayı, alt disiplinleri önemser. Her dalın bir alt kolu vardır ve araştırmacılar sevdikleri, ilgilendikleri konuda üretim içine girerler bu mimari olur, edebiyat olur, sanat olur vs. Aslında sanat içinde zaman kavramı bir olaydır. Edebiyatta zaman ülkelerin, bölgelerin, kişilerin zamanı olarak işlenegelmiştir. Devletlerin salnameleri, şairlerin ruznameleri ve modernin aracı olan günlük vasıtasıyla zamana eğiliyoruz. Yine anılar da bu işin başka bir yolu. Ama çocuk edebiyatı dışında yaşa, ömrün bir senesine eğilen bir kaynak var mı? Gündelik hayatta yaşlarla ilgili bir takım şakalar, hikâyeler varsa da bunlar nihayetinde ömür ve çalışma perspektifli oluyor. Günlükler de bir güne bile değil olaylara endekslî. Kim ünlü bir yazarın şairin günlüğünü o gün için okur ki. Herkes günlük ve anı yoluyla şairi ve sanatını anlama çabasıyla eğilir bu kitaplara.

Kırk Yaş Kitabı'ndaki denemenin tanımındaki *benler ülkesi* adeta. Kitabın hiçbir yerinde ben'in dışında bir varlık yok. Bir ben ve bu benin aşk ile bağlı olduğu üst ben. Zaten Türk'ün İslam'ı kabulü ile birlikte alpin yerine bir eren kimliği inşa edilmiştir. Hoca Dehanni'nin açtığı Klasik Edebiyat Dönemi sevgiliyi hep Allah bilir ve öyle işlerdi eseri. Bu dönemin yanında ondan bağımsız serpilen Tekke Edebiyatı ise bireyi tasavvuf ile enel hak seviyesine getirmeye çalışır. Yunus'un bu sahada açtığı yol birçok şair için rota olmuştur. Yeprem Türk hayatından hiçbir kişiyi hatta varlığı, olayı durumu işlemeyerek ruhunu bir Allah'a sunmuştur. *Kırk Yaş Kitabı* şairin geride kalan verimli geçmişe vefa, gelecek olan bireyin kendi mütedeyyin hayatı için bir hazırlık durumundadır. Bu bağlamda şairin geleneğimizden beslenerek kendi geleceğini kurduğunu düşünebiliriz.

Kırk yaş olgusu Yeprem Türk tarafından İslami bir anlayışla işlenmektedir. Öyle ki denemelerde kötülüğe ve onu anıştıracak kelime kuvvetine rastlamıyoruz. Yazar imrenilecek bir gönül rahatlığı ile bir şeylerin hesabını yapıyor. Kanaatimce bu kitabın inşa sürecinden önce ve sonra da ne bir açık ne bir fire vermiştir/verecektir.

*Türk, Yeprem, *Kırk Yaş Kitabı*, Kuruluş Dergisi Yayınları, İstanbul, Haziran 2018

Büşra KURTAR

NE ZANNEDİYORSUN!

Zannederim yitmekle üretmek arasındaki çatlaktan sızıyorum

Ne zannediyorsun, ben zaten her mesaiden sonra ekmeğimi, sigaramı ve suyumunu alıp evime dönüyorum

Bir şeyler anlamaya çalışır gibi yaşamın yüzüne dikkatle bakıyor

Ağzından laf almaya çalışır gibi yaşamı kızdıracak sözler söylüyorum.

Yaşamın bilgeliğiyle kutsanmadım, ölüm korkusu ve yaşam kaygısı ile katatonimim, korkarım tanıdık geldi sana.

Anlam; boş bir salonu göze hoş gelen mobilyalarla ve objelerle doldurmak gibidir, karanlıkta geçici olarak yok olurlar, büyük bir depresimde ise kaskatı enkaz .

Ah anlam. Kavramların ne çok kıvrımı vardır, her ağzın özenle salyaladığı retorik

Ah aşk. Ne çok kadın var, ne çok adam var. Hakikat ile yanılığın akrabalığı beni izole ediyor şeylerden, homojen dağılıyor acı.

Paradigmaları ve sabah erken uyanmayı sevmiyorum ama olsun.

Kutluyorum tüm ev düzenleri. Yaşayalım, ambivalans şaşkınlığıyla, yaşatalım.

Turgut TAN

MODERN

Anadolu'da karlı dağlar ardında, sürgün
Hayatımız da geçmişti,
Dağlara bakıp özlemler çektiğimiz
Biz çiçeksiz kaldık bazı yıllar

İkibinlerde Türkiyemizin yeni çağlara
Dönüşmesi beklenirken
Modern çağı yazık yakalayamadık
Anılarda kaldı içtenlikli duygular

Geçmişe özlem güzeldir
Koyusunu yaşadığımız günümüz
Osmanlı olmakla avutuluyor

Güneşin doğuşunu sabahların parlaklığını
Halkımıza yansıtmak olmalı o aydınlıkları
Ülkemizin hak ettiği modern çağı

ARAYÜZ

'haritada bir nokta'
önce parmaklarım dokunmuştu
isim şehir oynamaktan çok sıkılınca
-fi tarihli her hikâye kadar- çok güzel
çok güzeldi çocukluk belki
yanlış anlamaktan ibaretmiş hayat
elbet bu hiçbir yanlış düzeltmez

unutulur giderdi bir anlık esrime
çok sonra çağlar çağlara dönünce
bir anlık boş bulunmayla gelen bir şeyler havadan sudan
mesela
bir siren sesi bir saklı dert birden bire deşilen sırlar
çocukluğum o haritada sonsuz nokta
sen geldiğin içindi bütün bahçeler çayır çimen
dalda kiraz zıpır kırmızı

bir mektup niye yazılır hiç bilmiyorum
kâğıt kaleme değince nasıl gönenir nasıl
acıdır ahşapta sessizlik
hiç eskisi gibi olmaz yıllar sonra. insan
etten kemikten öte sözde
fener alayları bayram sevinci
anma günleri doğum sancısı beklenmedik bir haber
vedalar taşralı bir içe sığınış
her yeri bir yer yapan Allah
elbet bilir bizim kalbimiz nasıl burgun

bir adın olmalı yanlış zamanda yanlış konulmuş
kim umursar ağaçlar sona hazır yaprakta yağmur soğuğu
nar kırığı mayhoş kırmızı hayat

kimselere anlatmadığın düşlerinde karanlık bir el
gözlerini kapatsın isterdin. sana bakmadan
dizginlerinden soyunuk bir at koşuyor

her kasım sen buralardan yine böyle yanlış geçersin
tut ki unuttun, tut ki adım yedi kat el

BİRAZ KÖR BİRAZ CAHİL

Ayın ışığı yok
Parlayan güneşi inkâr edemezsin
Ateşte büyüyen çiçek gördün mü hiç
Seni ateşe atanı sevemezsin
...

Hiç bu kadar kör olmadık
Hiç bu kadar katil
...

HAİKULAR

SÜRREAL RESSAM

Çılgık çılgıña
Penceresine çizdi
Kambur bedenler.

Akıp gidiyor
Sızdırmıyor güneşi
Yağmur bedenler.

Durağanlaştı
Boş kalmıyor çerçeve
Kırılsa bile.

GECE YAKISI

Tüttü çekirge –
Dinlenmek için üçte
Denk geldi ateş.

Söndü çekirge –
Sıçrayınca ateşe
Fedakâr toprak.

ATILMIŞ KABUK

Eskimiş devin
Siyah-beyaz ayıran
Paslı süzgeci.

GÖĞSÜNDE BİR EL

Tüm gün ısınır –
Geçerse toprağından
Köküyle başak.

SİYAH GÜVERCİN

Rüzgârı unut
Fillerin ayak izi
Örtsün paleti.

İNŞA

Kayıp balmumu
Özü kireç olanın
Donmuş belgesi.

SIZDIRAN BALON

Renkleri topla
Bağrıdan geçsin göğüm
Kadife vaktin.

“AŞK LAZIMDI BİZE”

Erkan KARA

İnsanın gün içersinde kafasının içi o kadar çok kirleniyor ki –bugün hiç kirlenmedim– diye düşünürken, aslında kafamızın içinin, dışımızın (çevremizin) kirliliğiyle aynı boyuta gelmesinden artık, içimizin ve dışımızın bu kirlilikteki seviye birlikteliği bize, bunun farkına vardırılmıyordu.

Bazen, özenle kaçındığımız zamanlar bile, yine de gelir bulur hayatın içinde, bir girdap gibi alır bizi kirlilik. Çünkü sokaklar insanların oturma odasıydı, ve içinden sokak geçmemiş yaşamsa aktara uğramadan gelen bir insan gibiydi, tadı olmazdı. Bu bakımdan “olma”nın yerleriydi de sokaklar bir bakıma... Yani ne onsuz olunuyordu ne de onunla...

İnsan dünyada tek başına yaşasa, yine kirlenir mi diye çok zaman kendi kendime sorduğum olsa da, hemen aklıma, başkası mümkün kılardı, ve başkasının olmadığı bir dünya ise sapkındı diye gelirdi. Bu yüzden hayatımızda hem bireysel hem de toplumsal anlamda başkaları vardır. Burda oluşturulması gereken denge idi.

Bu bağlamda, kafamızın içinin kirlenmesi her ne kadar insana dışardan, sosyal çevresinden geldiği düşünülse de, sonuçta sosyal çevreyi tek tek oluşturan da o insandı. O vakit kirlenmenin önce, her insanın kendi kafasında başladığını rahatlıkla söyleyebilirdik

Peki insan, kafasındaki kirli düşünceleri neden tamamen temizleyemez? Oysa, biliyoruz ki uyku, insan kafasını silen en iyi silgi olduğu halde, gün içinde bu kirlenmenin tekrar, tekrar oluşmasına neden olan neydi, sorusuna vereceğimiz en iyi cevap, tabii ki bedeninin kadim misafiri ruhun unutulmuş olmasıydı.

Çünkü, hayat bir taraftan, irade ve nefis bir taraftan, ruhu bedende en dibe bastırılmış, kalpten uzaklaştırmıştı. Özellikle nefis tarafından ayartılan irade (varoluşsal haz ile hayatı idame) ile birlikte, ruhun yukarı çıkması (özgürlüğü) engellenerek, adeta unutulması –insana öteyi hatırlatmamak– istenmekteydi.

Bu yüzden kalp, insana hayat kılan vazifesini yaparken, insanı “insan” kılan tarafını gösteremez olmuştu, akıl devre dışı kaldığı için. Oysa nefse karşı, kalbe paratoner görevi yapması demektir, ruhun kendini göstermesi insanda. Bunun için de akıl gerekenin ötesine geçmeliydi.

Evet, zaman hazlar zamanıydı belki de... Çok zahmetli olsa da şimdi, “bilinmek” isteyen o ruhu çok geç olmadan arayıp bulmaktı, aslanan hayat. Hadi, o vakit git, çırak ol; bir gül yetiştiricisi bul kendine, ruhun oluşumu, gelişimi yani ruhun özgürlüğü için, aşk lazımdı bize; ve aşta bilgi ve hareket...Yoksa, bu dünyada gülün çilesini bilmeden, böyle gülün cisminde takılıp kalmak vardı hep.

Ertuğrul TİRYAKİ

BİR DAMLA

usulca takılır balıklar ağlara
ağlaya ağlaya
göremez kimse gözyaşlarını
karışır ansızın dalgalara
bu yüzden hırçın dalgalar
bu yüzden ayrı denizden
topu topu bir gözyaşı yüzünden

Hüseyin KORKMAZ

BU BİR RÜYA, KİM GÖRDÜ Kİ?

ara sokaklarda şafağı kesiyor soğuk,
sesi boğuk kaldırımdaki işportacı gülün.

suyun bildiği bir çocuk yürüyor denize;
kaya üzerinde kuş çılgılığı ediyor rüzgâr.

kuş çığ düşürür dağdan;
bağdan kovar adamı
bir tekne limandaki bekleyişe yanaşır
bekler inmesini yorgun bir misafirin
koşarak sarılır üzgün gözler süzgün gözlere

paslı ve ağzı eğri bıçak;
pas döker kanı görünce.
taş kuma döner
kıyıda damlalar
içli içli yüzünü öpünce.

çil döker yüzüm
aynada.

yanağımdaki ben
tanrının imzası.

bağdan kovulan adam sus, bu senin rüyan;

serçeler ki tanrının imzasını taklit ediyor!

Barbaros İRDELMEN

ÖZGÜR

Balık
Özgürsün
Bir tek
Suya girmen yasak

Kuş
Sen de özgürsün
Ama
Uçman yasak

Sen mi?
Sen de özgürsün tabii
Senin de yazman
Konuşman yasak...

İstanbul, 05 10 2018

Umut TEMÜR

İKİLİKLER

DOLULUK

Beynim şiirle tohumlanmış
Ayrıca bakmayacağım güzelliğe

YETİM

Duvara bırakılmış çiçek
İkinci bahtsızlıktan da kurumuş

YALNIZLIK

Üzerimde kış balkonu gibi yalnızlık
Bana mevsimsiz bir çiçek verin

Kasım 2018

Nevzat KONŞER

GÖĞE KONMUŞ KUŞLAR

-Reyhan'a-

Aşk bir de kahveyle denedik bugün
Sen avuçlarımı denedin, ben göz içlerini
göge konmuş kuşlara ses eyledik

Ellerin bir şiirin iki dizesi
en güzeli ellerin bir şiire can vermenin

uzaklardan ufku izledik sessizdi
uzun bir cümleydi gözlerimiz şehri okurken
eski evler tuğlalar insan yığınları
kendini akşamın gölgesine çekmiş taş köprü
al ruhumu senin olsun hıçkırın su!

bana böyle bak sevgilim kavakların esintisiyle
uğultusuyla bak düş ormanlarının
bir yangının suda eriyen pırlıltısıyla bak

çünkü ben sende onardım aşkı
çünkü ben gülün ağzında sana vardım.

aşk bir de kahveyle denedik bugün
sen masada gezinen rüzgâr, ben güneş damlası
aramızda gül dağları var, gül dağları.

ellerini alıp gidiyorum
göge konmuş kuşlar zaptediyor şehri

aşk yanıyor hâlâ derin sularda!

Naci BAHTİYAR

BELLEĞİN AZMI

suyun oyduğu taşlara bir isim verilmeli
sıcak ve *akan saatleri* buluşturan meyile
ipin belleğini zamana bırakan delirişe
bir isim verilmeli damladıkça yumuşayan çakıla

ölüm de zamandan tazeler sırrını
boşluğun tadından kurgular sanalın neme lazımları
belleğin azmini sıyanayı bilirim var oluşun tadını
bir de buzun suyu kestiği sentetik yalnızlıkları

itiraf kıtlığında mevsimin çöl olmuş damlaları
kozmetik düşleri soymuşlar bir gecelik talanlarda
sabrın itikadı belleğin azmini kanatmış günlerdir
suçunda kuruyan ego yalnızlık sarmalında boğulmuş

içeri patlayan sancı konar mahremine dalına
ölür aşırmanın hazzında saltanatın boş odaları
karakter aşınmasının çektiği kontrollü patinaj
zincirini kırarak yalar şöhretin kemikleri

idrak yolları iltihaplı ülkenin tıkanmış damarları
dijital kirliliğin çöpçüleri bir eylem yalnızlığında
içimde birbirini kırarak yuvarlanan taşlar
oturmadı yerine bende kanayan mutsuz bilinç

canavar düdüğünü çalar sessizliğin kırılmalarında
aksonları körleşen bir yalnızlık üşümesiydi gecemiz
ışığın erdeminde biriken pıhtı biraz oksijen lütfen
çoşuyor nesnesini kemiren algı tühledikçe sessizliği

Gökhan ERTEKİN

BULANIK

şimdi maviyle başlayan bir sancı
taşla çınlayarak eritirdi bedeni
ve bir kundak yahut kefen beyazı
kana bulaşmaktaysa kırlangıç kanadı
sıçrayış afaki
perdesinden inerken karanlık gözlerin

her toza bürünürmüş parmak uçları
aykırıyla donatılmış evrenin dip kazanı
tahtından düşerdi baba
bu nefretimsi bir leşe bakış ayiniydi
(o yara kapanırdı unuttukça esnek yerlerini)
omuzlar dünyanın gardıydı
hiç hiçin içinde ellerimi döverdi
suskuyla başlayan silkelene
gitme ya da dirilme

Acı kaybımız!
Ersin Erdem (Zühtü Engüdar)
(Bursa-Karacabey, 15.06.1960 - İstanbul, 18.11.2018)

Gülçin YAĞMUR AKBULUT

YENİDİR HER MEVSİMİN YAĞMURU

Bütün mevsimler
güze dökülür

Sessiz fısıltılarla
akar o ırmak

Çılgın bir çağlayanda
sona dökülür

Bitmeyecek sandığımız
iki parantez arasındır ömür

Her şey gibi eskir
aynalara yansıyan yüz

Giysileri değişir sahnenin
dağ yıkılır kumsal olur

Kalırsa bir aşk kalır
bahçenin gülleri bir de

Bugünün kavgası
yarım unutulur

Rüzgâr gibi geçer zaman
hayat ölüme dökülür

Haziran 2013 tarihli 162. sayıdan bu yana dergimize katkı
sağlayan, Şubat 2015 tarihli 182. sayıdan bu yana da
sahipliğimizi üstlenen Sevgili Ersin Erdem'in zamansız
ölümü üzerine sözün bittiği yerdeyiz. Işıklar içinde uyu,
mekânın cennet olsun, sevgili Ersin. - *Akatalpa*.

Ağabeyinin yerine ve hatırına, dergimizin yapım ve
dağıtımını gerçekleştiren, kardeşi Zihni Engüdar'ın
ağabeyinin zamansız ölümü üzerine sıcak duygularla yazdığı
hayatının ilk şiirini Akatalpa severlerle paylaşıyoruz:

Zihni ENGÜDAR

ZAMANSIZ

Sen de erken gidenlerden oldun
İçimizde sessiz düşünceler
Ve üzüntüler bırakarak
Yokluğuna alışmanın
Tarifi var mı?

Günler aylar yıllar geçecek,
Senden yana bu hüznün veren
Sessizliğin devam edecek
Biz ise birileriyle bu hüznü
Paylaşacağız; belki bir iki dostla.

Sırtımı yasladığım o kale yok artık
Uzakta olsa da her zaman
Kendime yakın hissettiren
Arkadaşım, büyüğüm, ağabeyim
Ben; sözlerin bittiği yerdeyim.

28.11. 2018

Çıktı!

Engel-siz

şiir

Hüseyin Peker

Kaos Çocuk Parkı Yayınları, Ankara, 2018, 52 s.

Çıktı!

Dışarıyı Mağara Kaç

şiir

Hicran Aslan

Kaos Çocuk Parkı Yayınları, Ankara, 2018, 68 s.

**Geçen ay bir karışıklık oldu, akatalpa.org'da düzeltilmiş
olsak da, yukarıdaki iki kitabın duyurusuna yeniden yer
veriyoruz.**

İÇİNDEKİLER
Cilt: 19 Sayı: 217 - 228
Ocak 2018 – Aralık 2018

ABACI, Tahir	: Rampa (şiir)	(226) 1	BAHTİYAR, Naci	: Eskiden Evlerdik (şiir)	(218)15
ABANOZ, Uğraş	: Rüya (şiir)	(228) 5		: Dişil Zaman (şiir)	(223) 3
AĞAOĞLU, Yeşim	: Boşluk (şiir)	(224)12		: Belleğin Azmi (şiir)	(228)11
AKARSU, Ahmet	: Kalamış'ta Bir Cuma Sabahı (şiir)	(223)10	BARAN, İhsan	: Şairin Ölümü (şiir)	(211)15
	: Çamur Şadırvan (şiir)	(224)11	BARUT, Ali Asker	: Söyleşi (Ümit Yıldırım)	(221) 8
	: Kahve Deniz (şiir)	(226)13	BAYER, Cengiz	: Gün Sönümü Ayini (şiir)	(223) 5
AKBULUT, Gülçin Yağmur: Yağmur'um Ben (şiir)	(226)10		BAYRAM, Anıl	: Tanrı Kıyağı (şiir)	(226)14
	: Yenidir Her Mevsimin Yağmuru	(228)12	BAYRAM, Dilek	: Ahensiz (şiir)	(223)11
AKÇA, Fatih	: Oğulcan Küçük'ün Ecza Kışı Kitabında "Su"	(220) 6		: Kontrol (şiir)	(226)13
ALBAYRAK, Necati	: Nice Hüzünden (şiir)	(217)15	BERKİ, Kamil Eşfak	: Köşeyi Dönerken (şiir)	(225) 1
	: Soğuk (şiir)	(220) 3	BİLGİÇ, Büşra	: Cem (şiir)	(206)16
	: İnce Bir Sızı (şiir)	(221)11	BOZ, Ziya	: Kan İçinde Nasıl Yakışıklı Kalınır (şiir)	(219) 6
	: Yorgun Rüzgârla (şiir)	(222) 2	CEM, Hakan	: Ebru Sanatı (şiir)	(217) 9
	: Boşluktan Ayrık (şiir)	(223) 9		: Dünyanın Dar Sokağında (şiir)	(223) 1
	: Sulara Kandım (şiir)	(224) 1	CENGİZ, Mehmet	: Kın (şiir)	(220)12
	: Metroda Müzik (şiir)	(225) 1	ÇAĞLI, Leyla	: Kelimeler Bizden Alacaktıdır (şiir)	(222)11
	: Altı Üstü Yaşamak İşte (şiir)	(228) 7		: Oğlumun Babasına (şiir)	(224)10
ALEMDAR, Hüseyin	: Yas, VI 'şiir)	(217) 1	ÇAKMAK, Ahmet	: Ölülerini Dinleyin (şiir)	(219) 9
	: Ah!met Erhan'sız Ne Antoloji Ne Ontoloji	(218) 6	ÇANKAYA, Ünsal	: Masumiyet Müzesi O Kadar Masum Değil ve "Sevgi Emekti!"	(217)12
	: Yas, XI (şiir)	(219)16		: Bu Aralar Sen (şiir)	(226)13
	: Kırmızı Hiçlik (şiir)	(220) 2	ÇELİK, Fikret	: Sen Vakti (şiir)	(223)13
	: Ak Pak Bir Türkiye Şiiri(şiir)	(221) 4	ÇELİK, Gülhan Tuba	: Başka (şiir)	(224) 9
	: Behçet Necatigil: Nilüfer'e Rağmen Hâlâ Engelli Beyaza!	(223) 6	ÇINAR, Ahmet	: Yaşamla Bağdaşmayan (şiir)	(218)15
	: Kuyu (şiir)	(224)16		: Mavili Bir Şarkının Anlattığı (şiir)	(218)14
	: Yedideki Sekiz: Turgut Uyar	(228) 4	ÇİĞDEM, Sezen	: Bahar Destanı (maniler)	(220)13
ALTINTAŞ, Samet	: Uzak (şiir)	(227)14	DARA, Ramis	: Özel Bahar Destanı (maniler)	(221)13
ALPER, Yusuf	: Kasımpaşa (şiir)	(221) 1		: Yaz Manileri	(222)12
ALPTEKİN, Özer	: Piyasa (şiir)	(224) 9	DEMİRAY, M. Güner	: Güz Manileri	(223)14
ANGI, Suat Kemal	: Çok Uzakta (şiir)	(217) 2	DEMİRBAŞ, Soner	: Köyde Kış Manileri	(224)13
	: Dünya Yanarken (şiir)	(219)13		: Toprak Manileri	(225)14
	: Haikular	(225) 3		: Vakit Manileri	(226)16
	: Haikular	(226) 3		: Maniler	(227)16
	: "Yazdığım Her Şey, Bir Zamanlar Gerçek Hayattı." Haikular	(227) 4	DEMİRAY, M. Güner	: Aforizmalar	(217)14
	: Mart (şiir)	(221) 5	DEMİRBAŞ, Soner	: Anda Kalan Adanın Söylediği (şiir)	(219) 6
ARAKLI, Serap Aslı	: Şiir ve Nem	(224)10		: Güz Zamanı Şiirleri (şiirler)	(218) 5
ARSLAN, Gökhan	: Babaanneme İkilikler (şiir)	(222) 1	DENGİZ, Deniz	: Değil (şiir)	(218)15
	: Lalegillerden Sarı (şiir)	(227) 6	DİNÇER, Erdinç	: Ahtapot (şiir)	(220) 5
	: Tarihte O Gün (şiir)	(228) 7		: Beyaz Örtü (şiir)	(224) 9
ASLAN, Hicran	: Karnaval (şiir)	(218) 9		: Takatuka (şiir)	(226)15
	: Kabuk (şiir)	(222) 6	DOĞAN, Ahmet Şerif	: Hasta Siempre (şiir)	(218)11
AVCI, Ali Osman	: Bir Çay İçimi (şiir)	(226)15		: İslanmadan Okunsun Bu Şiir (şiir)	(225)11
AVŞAR, Sevil	: Gezegenlerarası Sermayeye Doğru	(217) 2		: Rosanya ve Gül	(227) 7
	: Biz (şiir)	(220)11	DOĞAN, Oresay Özgür	: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XIV	(217) 8
	: Ahtapot Egemenliğinde Bir Ben	(225) 2		: Sükûnet İçinde (şiir)	(218) 8
	: Eğer	(226) 2		: Sayılararası (şiir)	(220)11
AYDI, Ziya	: Levh-i Mahfuz (şiir)	(227) 6		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XV	(221) 6
AYDIN, Duran	: Sökül Hüzünleri (şiir)	(219)14		: Bellek İçin Yenilgi (şiir)	(222)16
	: Oyunbozan (şiir)	(221)16		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XVI	(223) 4
BAĞCI, Meral	: Serilmiş Pencereye Tefekkür (şiir)	(226)15		: Kör Aklın Kıyısında (şiir)	(224) 7
				: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XVII	(225) 4
				: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XVIII	(226) 4
				: İm Evi (şiir)	(227)14

	: Ay Çanağında Dilsiz İmgeler (şiir) (228) 7	GÖK, Gülay	: Karanlık (şiir) (221)16
DOĞRU, İsmail Cem	: Sırt Çantası (şiir) (220)11	GÖKÇE, Sena	: Oyuk (şiir) (224) 8
DURUSUN, Mustafa	: Demirbaş'ın Şiiri ve Bize Sunduğu Reçete-Deva (218)12	GÖZEK, Salih	: Lale Son (şiir) (221)16
	: Yeprem Türk'ün Kırk Yaş Kitabı Üzerine (228) 8	GÜRKAN, Örsan	: Taburlar Tekin Değil (şiir) (223)10
DURUSUN Mustafa - KILIÇ, Beytullah	: Acının Kesişen Doğrularında Hakan Keysan ve Sevil Avşar Şiiri (217) 4	HACİL, Süleyman Berç	: Balkta, Kesigine (şiir) i (217)13
	: Tek Vuruş; Üç Nota: Recep Özkan, Devrim Horlu, Sedat İpek (220) 8	HİÇYILMAZ, Tolgay	: Çirkinler -Kimdir o?- (şiir) (227)15
DÜLÜLOĞLU, Mehmet	: Hakan: Tuval (şiir) (220) 1	İŞIKER, Nihan	: Küçük Bir Günah (şiir) (226)11
	: Hüznün Karantinasında Öpüştüm (şiir) (225)12		: Hiç Ötesi (şiir) (218) 1
EFE, Hasan	: Azra (şiir) (227)15		: Issız Çocuk (şiir) (219) 3
EMRE, Orhan	: Şiir; Yaratım, Yaratıcılık ve Zihinsel İmgeleme (218)10		: Renklerin Dili Ben Olsam (şiir) (221) 9
ENCİ, Sema	: Datça'ya Dair İz Düşümleri (şiir) (226)14		: Aşk Güncellemesi -IV (şiir) (222) 9
	: Şili için İftar Vakti (şiir) (218) 1		: Yaz Uykusu (şiir) (223)11
	: Güzeldik, Güzel (şiir) (220)10		: Sükût (şiir) (224)16
	: Ellerindi Üstelik Önceydi (şiir) (222) 4		: Karanlık ve Gölge (şiir) (225)13
ERDOĞAN, Altay Ömer	: Çıkmazın Çirkinliği (218) 2		: Mevsimlerin Ötesinde (şiir) (226) 2
	: Ayna Evresi (şiir) (219) 4		: Gecelerce (şiir) (227) 1
	: Kışı Gördü, Yazı Gösterdi; Ülkü Tamer (222) 2		: Biraz Kör Biraz Cahil(şiir)(228) 9
ERDOĞAN, Barış	: Kendine Diyecek (şiir) (218) 3	İRDELMEN, Barbaros	: Genç Şairin Ölümü (şiir) (217)11
	: Yedi El Revolver Boşluğa (şiir) (220)16		: Farkedecek mi? (şiir) (219)15
	: Şiir Dağının Ormanı (şiir) (222) 1		: Yürek (şiir) (222) 1
ERGEN Özgün	: On Ağrısız Dize (şiir) (225) 1		: Yoksa (şiir) (224)11
	: Bir Sayı Değil (şiir) (217)16		: Ruhlar Denizi (şiir) (224) 9
	: Yeni Bir Başlangıç İçin Dilek Saati (şiir) (219) 7		: Özgür (şiir) (228)10
ERGİNBAŞ, Şerif	: Ay Çocuk Senin Düşlediğin (şiir) (218)16	İSTEMİ, Ali Özgür	: Örumcek Orkidesi (şiir) (221)16
ERKEKLİ, Osman Serhat:	: Günlük (217) 2	KABAPALAMUT, Korkut	: Yeni
	: Günlük (218)14	Haberler (şiir) (217) 2	
	: İstanbul Sıkıntısı (şiir) (219) 1	KALENDER, Arife	: Çekmeceler (şiir) (218)16
	: Arkadaşım Serdar Koçak (220)12	KARA, Erkan	: Kalmanın Hayat Olduğu Yerde Gitmek Ölümsüzlüktü (222)10
	: Günlük (221)12		: Şehre Kar Yağdığı Zaman (şiir) (225) 5
	: Günlük (222) 9		: Yeprem Türk'ün "Bayrak Risalesi" (226)14
	: İsmet Tokgöz'ün Bursa Yazıları (223)10		: "Aşk Lazımdı Bize" (228)10
	: Günlük (224) 2	KARAÇOBAN, Aytekin	: 1000+1 Soru (şiir) (218) 3
	: Günlük (225)12		: 1000+1 Soru (şiir) (220) 1
	: Günlük (226)12		: Buda Duruşu (şiir) (224) 3
	: Günlük Gibi (şiir) (227) 1		: Sitem (şiir) (226) 7
	: Günlük (228) 2	KARADAŞ, Muammer	: Tanrıyla Ben (şiir) (218) 3
ERTEKİN, Gökhan	: Kuytu Kuyu (şiir) (217)11		: Doğu'dan, Önce Güneş Sonra İnsan Doğdu (219) 2
	: Bir Rakam Ölür (şiir) (222)15		: Kan Sızdıran Bir Şiir (şiir) (220)16
	: Bulanık (şiir) (228)11		: Karanlıktan Gazel (şiir) (221)11
FINDIKÇI, Metin	: Masal Belirtisi (şiir) (218) 3		: Uganda'ya Gazel (şiir) (222)15
	: Kanıt Belirtisi (şiir) (220) 7		: Asım Abi, Canım Benim (şiir) (223) 3
	: Delilik Belirtisi (şiir) (227) 1		: Hâlâ Yanyor Metin Altuok (şiir) (224) 5
FİLİZKOL, Seyit	: Gülmek (şiir) (220) 5		: Behçet Aysan Çınlıyor Kulaklarımda (şiir) (225)13
	: Abis (şiir) (222)11		: Yola Gazel (şiir) (227)13
FİRUZİ, Elif	: Gönül Kıran (şiir) (218) 8	KARADENİZ, Sinan	: Bir Elma Olur Gibi Elinde (şiir) (218)13
GİRGİN, Mehmet	: Güneşin Etleri Tatlı mıydı? (şiir) (217)15		: Gazel (şiir) (221)12
	: Gölge (şiir) (220) 3	KARAKAŞ, Ayfer	: Fanatik Yalnızlık (şiir) (219)14
	: Akmak (222) 9		: İnce Düşünen Adam Heykeli (şiir) (221)11
	: Gelincik Günlüğü (224) 6		: Demir Stiletto (şiir) (223)13
			: Accident (şiir) (225)11
		KARAKAYA, Müştehir	: Geçmiş Zaman Kipindeki -O Dem- (şiir) (218)13
			: Ak-Şamdan (şiir) (220) 5
			: Nar'ın Babasına (şiir) (222)11
		KARAKAYA, Ömür	: Ölüler Cinayet Masasında Delirir... (şiir) (224) 7

KARAKÖSE, Zabit	: Süpürülmemiş Şiir (şiir) (218)13				
	: Unutmak Yarınları (şiir) (221) 5				
KARATAŞ, Levent	: Ağıt (şiir) (223) 1			OĞUZ, Yahya	: Adios (şiir) (226) 1
	: Ben Paris'ten İncinmedim (şiir) (224)16				: Mütevazı Tanrım (şiir) (220) 5
	: Düet (şiir) (225) 2				: Tirşe Balon (şiir) (222) 6
KILIÇ, Beytullah	: "Kozadan Karadeliğe"- Dilek Değerli Şiiri (222) 7			OKUMUŞ, Mehmet	: Eza (şiir) (222)16
	: Toprağın Yoksulluğundan Mitlerin Zenginliğine: "Kör Güvercin Dansı"nda Abdurrahman Şenel Şiiri (228) 6				: Beni Senle Anmayan Kaderle Çarpışmak İçin (şiir) (224)11
KILIÇ, Beytullah - DURSUN Mustafa	: Acının Kesişen Doğrularında Hakan Keysan ve Sevil Avşar Şiiri (217) 4			OLUKLU, İbrahim	: Sevmenin İnceliğinde (şiir) (218)11
	: Tek Vuruş; Üç Nota: Recep Özkan, Devrim Horlu, Sedat İpek (220) 8			ÖMER, Mine	: Protez Abiler (şiir) (217)11
KILIÇ, Mustafa Ergin	: Bu Book'tan Hayat (şiir) (217) 7				: Sevdaş (şiir) (222) 8
	: Hayatta En Zor Olan Ne (şiir)(219)3			ÖNDER, Hızır İrfan	: T/Aşkın Üçlemeler – XIII (şiir) (222)15
KIRIMLI, Mehmet Sadık	: Geriye Kalan... (şiir) (219) 1				: Vazgeçemem! (şiir) (227)11
KOCA, Onur	: Güz Saati (şiir) (222)10			ÖZ, Musa	: İncecik Bir Göç Yolu (şiir) (227) 3
	: Ararat (şiir) (225) 9			ÖZDEMİR, Ahmet	: Ilık Süt (şiir) (225) 7
KOÇ, Ozan	: Günkurusu (şiir) (224) 3			ÖZEŞER, Selma	: Monolog (şiir) (217)16
KOÇAK, Serdar	: Cansever'e Zeyl (şiir) (217) 7				: Espas (şiir) (219)10
KONŞER, Nevzat	: Eksik (şiir) (218) 9				: Ciselée (şiir) (224) 7
	: Nereye İliştirilen "Ah" (şiir) (220)11				: Yağmur Yağmıyor, Yağmasın, Boş Ver (şiir) (226) 8
	: De (şiir) (224) 5			ÖZGEN, Recep	: Arayüz (şiir) (228) 9
	: Ölü Kuşlar Ağıdı (şiir) (226)11				: Teraneci Dünya (şiir) (219)14
	: Göğe Konmuş Kuşlar (şiir)(228)11				: Sorgulanan Şey'ler (şiir) (221)10
KORKMAZ, Hüseyin	: 7'deki Sekiz için Kan Uzaklığı (217)10				: Zaman. Yenildik İşte Her Şey Gibi (şiir) (225) 5
	: Devrimci Yeni Şiir ve Sanat Literatüründe Poetik Bir Metin (219)12			ÖZPOLAT, Hasan	: Sesim Kendim Ellerim (şiir)(227)14
	: Gök, Yorgun Bir Kuş (şiir) (223)11				: Uykusunda Doğan Şehirler (şiir) (221) 7
	: Bu Bir Rüya, Kim Gördü ki? (şiir) (228)10			ÖZTEPE, Ozan	: Memleketimden İsyan Manzaraları - XLI: Fabrika (şiir) (218) 9
KOYUNCU, Fahrettin	: Balkon (şiir) (217)11				: Memleketimden İsyan Manzaraları - LIV: Kızılırmak Kıyıları (şiir) (220) 3
	: Kuşları Ürkütme Şefi (şiir) (219) 9				: Memleketimden İsyan Manzaraları - XLIX : Aba (şiir) (222) 3
	: Biraz Rüzgâr Getirseydin Yaralarımıza (şiir) (222) 6				: Memleketimden İsyan Manzaraları - LIV : Kızılırmak Kıyıları (şiir) (224) 3
	: Gerer Kanatlarını Yalnızlığımın Üstüne (şiir) (224) 5				: Memleketimden İsyan Manzaraları - LXII: Ergan Köyü'nden Mehmet... (şiir) (226)12
KÖSE, Hüseyin	: Didem Madak Adlı Şiir (şiir) (221)			ÖZTÜRK, Önder	: Memleketimden İsyan Manzaraları - IX: Kar'a Türkü (şiir) (228) 3
	: Sağır Yanılgılardan Biri Daha Baştan Def Edilirken! (225) 8			ÖZYOL, İdris	: Yüzüme Nazire (şiir) (225) 7
	: Soyka (şiir) (226) 5				: Kelebeğin Kanadındaki Un (şiir) (219) 7
KURTAR, Büşra	: Ne Zannediyorsun! (şiir) (228) 8			PEKER, Hüseyin	: Neyse O (şiir) (217) 1
küçük İSKENDER	: Parmak (şiir) (218) 1				: Şairler Son Sözü, İlk Söz Niyetine Söyler (218) 4
LEYLA, Nisa	: Ölüm Gelmiş Gibi (şiir) (224)15				: Gidenin Yerine (219) 8
LOKMAN, Tataryen	: Belki (şiir) (219)15				: Kelimelere Fiyonk, Taşlara Dügüm (221) 2
MERCANOĞLU, Salih	: Hikâye (şiir) (218)16				: Gölyazı'da Bir Fay Kırığı(şiir)(222)3
	: Aşk Uzun (şiir) (220) 1				: Şer Cephesi (223)12
	: Nakşibendi (şiir) (221) 7				: Genç Gezinti (224) 4
	: Sadakat (şiir) (222) 6				: Genç Gezinti -2- (225) 6
	: Nefes (şiir) (227) 1			RAYMAN, Mehmet	: Sonuma Kadar (şiir) (228) 1
MURUTOĞLU, Esra	: Haikular (226) 3				: Hülya (şiir) (217) 6
	: Haikular (227) 3				: Yağmur (şiir) (219) 9
	: Haikular (228) 9				: Hışırta (şiir) (221) 5
ODABAŞ, Volkan	: "Dünya Balkısı" ve Sinan Karadeniz Şiiri (223) 8				: Sismik Bir (şiir) (223)11
OĞUZ, Cihan	: Kart Zampara, Azgın Teke, Horoz Nuri (şiir) (217) 2				: Katılım (şiir) (225)11
				SAHİLLİ, Gülçin	: Sinek Avcıları (şiir) (227)11
				SEZGİN, İdris	: Makosenlerin Cilvesi (şiir) (218) 9
					: Sayıklama (şiir) (227) 7

SOYDEVELİ, Metin	: Hasan Varol Şiirinde Kuşlar(227) 8	TOPAL, Selçuk	: Gugılda Başıma Eksi Koy (şiir) (219) 9
SÖNMEZ, Muharrem	: Size Ölümden Bahsedeyim mi (şiir) (217) 7	TOPÇU, Cengizhan	: Göğün Fahişesi (şiir) (225) 7
	: Petafizik (şiir) (218)15	TUNCEL, Kutlu	: Poésie de Balssa (şiir) (227)14
	: Üst Araması (şiir) (220)12	TUZCU, Mehmet Mümtaz	: Havamız Banyosu (şiir) (224) 1
	: Hatırlama Dersleri (şiir) (221) 5		: Çocuklaragibisanki: Çamyemişli Fantazy (şiir) (228) 1
	: Hiç Unutmam Bir Gün İçeri Kafka Girdi (şiir) (222) 4	TÜRK, Yeprem	: Gibi (şiir) (222)15
	: Bi Maniniz Yoksa (şiir) (223)13		: Daim (şiir) (224) 7
	: Sıradan Biri Oldunuz mu Hiç (şiir) (224)16		: Gelince (şiir) (225) 7
	: Kahve Kupalarında Cemal Süreya Resmi Olanlarla Karıştırıldığım İstatistik(şiir)(225) 5		: Değimmeler (226) 8
	: İki Şiir (Yalnızlıktan Kurulamamış Cümleler / Konumuz Bu Değil Dendiğindeki Konu) (226) 7	UNUTMAZ, Hakan	: Bursa'ya Dair (227)12
	: Hazar İle Onur'un Yaşlarının Toplamı (227)11		: İkinci Atı (şiir) (228) 1
ŞAHİN, Kâzım	: Geçen Yaz (şiir) (224) 1		: Şairin İlk El Tarafından Görünmezliği (219)10
	: Geceden Önce (şiir) (227) 6		: Şairi Öldükten Sonra Süslemek (221)10
ŞANVER, Sedat	: Göçebe Hüzün (şiir) (226) 1	UYSAL, Oya	: Ödüllerin Zarı Çatladı (222) 5
TA, Ümit Şener	: Erimeyen Kar Taneleri (şiir) (217)14	VAROL, Hasan	: Ne Kadar Kaos O Kadar Şiir (224) 1
	: Sokaklarımızda (şiir) (219)14		: Lavanta Kokusu (şiir) (218) 1
	: Çınar Ağacı (şiir) (222)10		: Şimdi Aşk Halinde O Ben (şiir) (219)16
	: Vagon (şiir) (224) 5	YAKUPI, Muhammed	: Evim (şiir) (226) 7
TAN, Turgut	: Aşk Abla (şiir) (221)11	YAZICI, Halim	: Alice Harikalar Savaşında (şiir) (226) 2
	: Issızlık (şiir) (225)11		: Gergedanlı Gece (şiir) (224)11
	: Modernn (şiir) (228) 8	YAZICI, Tugay	: Ölü Kuşlar Perdesi (şiir) (225)13
TEKNİKEL, Ramazan	: Sincap Yorgunluğu (şiir) (219)11	YEŞİLÖZ, Utku	: Ant (şiir) (227) 6
	: Değiniler (220) 4	YILDIRIM, Ümit	: Ali Asker Barut ile Söyleşi (221) 8
	: Şair & Yazar Akrabalıkları (223) 2		: Yoldaşın Ağıdı (şiir) (226) 9
	: Halk Müziği & Sanat Müziği & Hafif Müzik Sanatçıları Akraba ve Yakınlıkları (224)12	YILMAZ, Enes Erdem	: Weejunları Çizmeye Takas Ettiğim An (şiir) (222) 4
	: Tiyatro & Sinema Sanatçıları Akrabalıkları (225)10		: Yeni Sayfa (şiir) (217)13
	: Değimmeler (226) 6	YILMAZ, İsmail Güney	: A Dostum (şiir) (217)10
	: Boş Zaman (227) 2	YILMAZ, Recep	: Fiğ Şenliği (şiir) (219) 7
	: Uslu Temmuz (şiir) (228) 3		: Manolya Hanım'ın Beyaz Broşu (şiir) (224) 1
TEMÜR, Umut	: Irmak Gibi (şiir) (219)16		: Bir Tepsi Gümüş Parlıtısı (şiir) (227)13
	: Edim (şiir) (221) 1	YİRİK, Hakan	: Barbar (şiir) (217) 9
	: Sarımsı (şiir) (223) 5	YÜNLÜEL, Reha	: Nahif Rüyâ (şiir) (220) 3
	: Yağmur (şiir) (225)10		: Tutto Va Bene (şiir) (221) 3
	: İkilikler (şiir) (228)11		: Hey Hey (şiir) 222)16
TEMURTAŞ, Şerif	: Ay Bulut İçinde (şiir) (223)13		
	: Bir Gece Vakti (şiir) (226)13		
TEZCAN, Gültekin	: Dünsel (şiir) (219)15		
TİRYAKİ, Ertuğrul	: Canca (şiir) (219)16		
	: Karalama (şiir) (222)16		
	: Tiryaki (şiir) (228)10		
TOKAYEVA, Gönül	: Bozdağ (şiir) (222) 8		
	: Yavi'ye Mektuplar - 1-2 (226)10		
TOP, Erdinç	: Gelene (şiir) (217) 9		

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 40 TL.
Prodüksiyon	: İhsan Üren, Z. Ersin Erdem, Yalçın Oğuz, Halim Çiftçi.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış; 6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839 IBAN: TR370006701000000072092839
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Zühtü Engüdar (Alipaşa Mah. Konuralp Cad. Karnur Apt. No: 22 D: 3 Osmangazi- BURSA)	Baskı	: Akın Erim Matb. Hocalizâde Cad. 7/27 Setbaşı - BURSA
Yazışma ve posta kargo adresi	: PK 68 16361 Ulucami - BURSA		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 - 7685		

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçebebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi *Akatalpa* (www.akatalpa.org), şiir ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının sürekli katkısıyla yayımlanmaktadır.